

корабы, кои-то бѣхъ изхвърлены на пясъкъ, а да влѣзе въ Дунавъ, да прѣведе конницѣ-тѣ на българскы-атѣ брѣгъ, и да иде прѣзъ планины и горы къмъ Прѣславъ. А той самъ-си зе сто голѣмы корабы, качи по осемдесетъ войника пѣши и по четиъре конника на сѣкы корабъ, распусти платна-та, и ся уцѣти къмъ Цариградъ. Прѣди да стигне до приморскы градъ Варнѣ, прѣзъ нощъ-тѣ изведе на брѣгъ-атѣ войскы-тѣ отъ корабы-тѣ, и прѣди да чуѣтъ на Прѣславъ, че ся ꙗ задала воиска отъ къмъ море-то, Святославъ съ грѣцкы проводници наблизи Прѣславъ. Той ся сѣщаше, че главны-тѣ силы българскы ся нахождѣтъ на Дунавъ, а другы-тѣ войскы вардѣтъ тѣсны-тѣ пѣтекы въ планины-тѣ отъ къмъ грѣцкы-тѣ предѣлы, а Прѣславъ ꙗ останѣлъ безъ забранѣ. Идно само желанѣ да отвѣрне за стражѣ-тѣ си, и да отърве отъ робство воеводѣ Огнемира понѣдихѣ Святослава да нападне така напрасно на Прѣславъ.

Съ калены стрѣлы обяви той на градъ-атѣ, че ꙗ дошелъ. Никой още не ся бѣ свѣстилъ отъ веселѣжъ-тѣ и празникъ-атѣ, нити пакъ отъ страшны-тѣ приказкы за оныя нѣща, кои-то